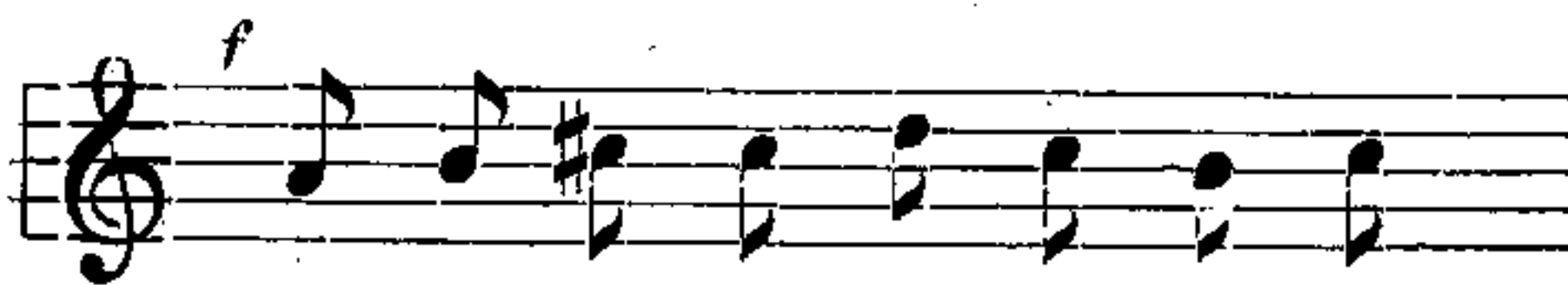

Kdě sme ža-ly, tu sme ža-ly —

Takové prosté povídání vyzní rovnoměrně:

Kde sme ža-ly, tu sme ža-ly —

Poslyšme v pokračování:

— na do-li - ně, na do-li - ně —

kterak tu pouhým poukazováním vypnut a protáhnut popěvek!

Čistě hudební obsah vyniká tu nápadně, a to v první řadě při slovích na dolině. Ton a¹ nabývá v obou částech zvláštní váhy září akustickou; začíná se jím, končí se jím. Tvary jsou tak vyspělé, že se zalíbí po pouhém poslechnutí: jsme ve zpěvu.

Třeba ještě, aby zmizel na celku příznak nahodilosti, aby se tvary ustálily, aby se jim zvyklo.

Další slova: »Tam se ftáča jarabáča [: preletuje:].

Toč se ftáča jarabáča [: okolo pňa:]

a ty švarný šohajčku [: okolo mňa:]

svou podobnou vazbou a výrazem přispívají, aby i hudební tvary ztuhly. Slyšíme již píseň.

Překvapující pravidelnost celé skladby se ukáže, když bychom, abych tak řekl, schladili i druhou časově rozložitou část nápěvu, tak, jak by to při napovídání písničky i děvčata zpěvačky udělaly..

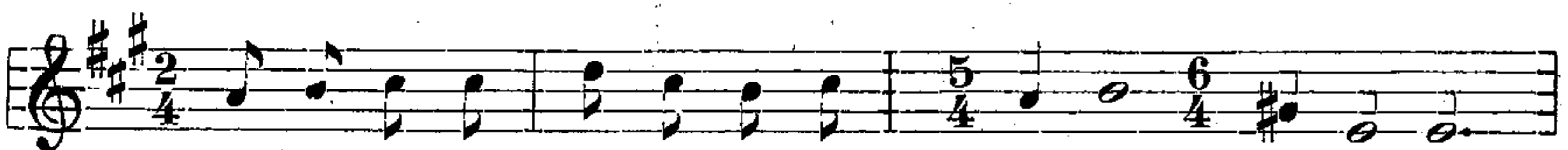
Ukázala by tato část stejnou rovnoměrnou podobu s první částí písně. Asi:

»— na do-li - ně, na do-li - ně —«

Avšak vznícenější mysl, jak jsme to již ve mluvených nápěvcích viděli, zdvihla nápěv do rozložitější sčasovky. Přidružily se ve vývoji písně i jiné vlivy na dání, uměním a vůlí chtít zpívat jako zvané. Zbývá jen věrným způsobem písničku ještě notovati.*

1.

Kdě sme ža-ly tu sme ža-ly na do - li - ně —

* Pod čís. 459 nalézá se tato píseň i ve sbírce; neurčitost korun jest tam samozřejmá.